



د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست



د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليرل کيږي.

۱۴/ ربيع الأول / ۱۴۴۵ هـ، ق موافق د ۷ / میزان / ۱۴۰۲ هـ، ش

د صدقې جاريې مفهوم، موارد او فضيلتونه

الحمد لله الذي يجزي المتصدقين، ولا يضيع أجر المحسنين، والصلاة والسلام على الرسول الأمين، أجدد الناس أجمعين، وعلى آله وصحبه والتابعين، أما بعد :

قال الله في كتابه المجيد وفرقانه الحميد: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ } { البقرة : (۲۶۷)

د صدقې جاريې مفهوم:

صدقه جاريه هر هغه عمل او کار ته ويل کيږي چې په ژوند کې د خلکو د فائدي په موخه انجام شوی وي او پس له مرگ څخه يې ثواب مسلمان ته رسيږي.

يا په بل عبارت صدقه جاريه د هر هغه خيريې عمل څخه عبارت دی چې ثواب يې پس له مرگه هم صدقه کوونکي ته رسيږي. دا په دې معنا چې کله انسان وفات شي نو د اعمالو او ثوابونو دفتر يې وتړل شي خو که چيرې څوک يو داسې د خير او د نيکۍ عمل ترسره کړي چې خلکو ته ور څخه فائده او گټه رسيږي، کله چې صدقه کوونکي وفات شي، نو د هغه له مرگ څخه وروسته هم هغه ته يې ثواب او اجر رسيږي، په دې شرط چې خلک ور څخه استفاده کوي لکه مسجد جوړول، کوهۍ کيندل او داسې نور.

کله چې څوک وفات شي په دنيا کې چې هغه کوم نيک کارونه او عبادات کول او له امله يې ثوابونه گټل دهغه په مرگ سره دغه سلسله نوره بنده شي او پرته د هغو شيانو چې په شريعت کې راغلي دي نور ثواب گټلی نشي.

مسلمان دوه قسمه نيک او د خير کارونه کوي ؛ يو ډول هغه د خير کارونه دي چې کله يې مسلمان وکړي ، الله تعالی ورته د هغه دنيت په اندازه اجر او ثواب ورکوي خو چې کله مسلمان مړ شي ددغو کارونو څخه ورته هېڅ ثواب نه رسيږي او د ثواب دروازه بنده شي . بل ډول هغه نيک او د خير کارونه دي چې مسلمان يې وکړي الله تعالی ورته اجر او ثواب ورکوي حتی چې ددغو کارونو او عملونو ثواب پس دهغه د مرگ څخه هم ورته رسيږي او ترڅو چې په هغو کارونو باندې خلک عمل کوي ، هغه ته يې پس له مرگ هم ثواب او اجر رسيږي چې دې ډول کارونو ته صدقه جاريه ويل کيږي.

صدقه جاريه عموماً د خير او نفعي هغه کارونه دي چې په دوامداره توگه ورڅخه خلک استفاده کوي او عمل ورباندې کيږي. د صدقه جاريه په مفهوم کې د دوه خبرو پيژندل ضروري دي :

يوه داچې صدقه شوی عمل به دوام او بقاء ولري ، که چيرې صدقه شوی شی بقاء ونلري او په استعمال سره له منځه ځي دا بيا عامه صدقه او خيرات دی او صدقه جاريه نه ده لکه يو څوک چې ډوډۍ پخه کړي او فقيران يې وخوري. دوهمه داچې صدقه شوی عمل به په دوامداره توگه خلکو ته نفع او فائده رسوي او خلک به ورڅخه گټه اخلي.

په صدقه جاريه کې دا ضرور نه ده چې هر انسان دې په خپله صدقه جاريه وکړي ، بلکې که چيرې د کوم چا ورته د وفات شوي شخص لپاره صدقه جاريه وکړي د هغې ثواب هم وفات شوي شخص ته رسېږي.

په دې خبره د امت د علماوو اجماع ده چې مړو ته د ژونديو خلکو د نيکيو ثواب رسېږي په هغه صورت کې د نیک عمل ثواب وفات شوي شخص ته وېښي. که څوک کوم نیک عمل وکړي او ثواب يې کوم وفات شوي شخص ته وېښي هغه ته يې ثواب رسېږي.

د صدقې جاريې موارد:

صدقې جاريه زيات موارد لري چې ځينې مشهور موارد يې په لاندې توگه دي:

۱- د مسجدونو، ديني مدرسو او علمي حلقاتو لپاره ځمکه وقف کول؛ مدرسې او يتيم خانې جوړول؛ ترڅو پورې چې په وقف شوي جومات کې خلک لمونځ کوي او عبادت په کې کيږي تر هغې پورې به يې ثواب او اجر وقف کوونکي ته رسېږي او ترڅو پورې چې په مدرسه کې تدريس کيږي تر هغې پورې به يې وقف کوونکي ته اجر او ثواب په قبر کې رسېږي.

د وقف عمل په مخکنېو خلکو کې رائج و متأسفانه چې اوس دا سنت په خلکو کم رنگه شوی دی. اميد دی چې د وقف عمل په خلکو کې رائج شي ترڅو خيريې بنسټونه تقويه شي.

۲- خلکو ته د علم ښوول، خپرول او نشرول. خلکو ته د شريعت علم ښوول صدقه جاريه ده، ترڅو پورې چې عالم علم خپروي او په خلکو کې د دين لورې ته دعوت او تبليغ کيږي، هغه عالم ته به يې ثواب او اجر رسېږي.

د علم خپرول او نشرول هغه صدقه جاريه ده چې نړۍ روښانه کوي او د هر عمل اساس گڼل کيږي؛ ځکه که چيرې علم نه وي هيڅ دنيوي او اخروي عمل به په سمه توگه ترسره نشي.

د ليکلو، ثبتولو، او نشرولو په ذريعه د علم خپرول هم په صدقه جاريه کې راځي. طالب علمانو لره کتابونه اخیستل هم په صدقه جاريه کې راځي.

امام سيوطي ددې حديث په شرح کې ليکي: (او علم ينتفع به) هُوَ مَا خَلَقَهُ مِنْ تَعْلِيمٍ أَوْ تَصْنِيفٍ وَرَوَايَةٍ وَرُبَّمَا دَخَلَ فِي ذَلِكَ نَسْخُ كُتُبِ الْعِلْمِ وَتَسْطِيرُهَا وَضَبْطُهَا وَمُقَابَلَتُهَا وَتَحْرِيرُهَا وَالْإِتْقَانُ لَهَا بِالسَّمَاعِ وَكِتَابَةُ الطَّبَقَاتِ وَشِرَاءُ الْكُتُبِ الْمُشْتَمَلَةِ عَلَى ذَلِكَ وَلَكِنْ شَرْطُهُ أَنْ يَكُونَ مُنْتَفِعًا بِهِ. حاشية السيوطي على سنن النسائي (٢٥٢/٦)

۳- د صالح اولاد تربيه کول. د صالح اولاد تربيه کول صدقه جاريه ده او صالح بچي چې نیک اعمال کوي ، لمونځ کوي، تلاوت کوي، روزه نيسي او نور د نيکۍ کارونه کوي پلار ته به دده د نيکو اعمالو ثواب رسېږي، ځکه نیک اولاد دپلار د زحمت نتيجه ده.

په حديث شريف کې راځي: (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ : صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ) رواه مسلم .

ترجمه:- کله چې مړ شي انسان قطع شي (ثواب د) عمل دده علاوه ددرې شيانو څخه ، يوه صديق جاريه ده بل علم دی چې نفع ورباندې اخیستل کيږي او بل دده بچي دی چې دده د مرگ څخه وروسته ورته دعاء کوي.

په يو بل روايت کې راځي: (يَتَّبِعُ الرَّجُلَ بَعْدَ مَوْتِهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ : صَدَقَةٌ تَجْرِي بَعْدَهُ ، وَصَلَاةٌ وَلَدِهِ عَلَيْهِ ، وَعِلْمٌ أَفْشَاهُ يُعْمَلُ بِهِ بَعْدَهُ). سنن الدارمي (٤٦٢/١)

ترجمه:- ور پسې کيږي سړي پسې وروسته د مرگ د هغه څخه درې خصلتونه: صدقه جاريه او لمونځ د بچي دده او علم چې ده خپور کړی دی او عمل ورباندې کيږي.

د آحادينو شارحين ليکي چې ددې درې وارو ثواب ځکه مړي ته رسېږي چې دا ټول د هغه مړ انسان د عمل او کسب نتيجه ده ځکه هغه ته ددې کارونو اجر او ثواب رسېږي.

امام نووي ذکر شوي حديث په شرح کې وايي: (قَالَ الْعُلَمَاءُ مَعْنَى الْحَدِيثِ أَنَّ عَمَلَ الْمَيِّتِ يَنْقَطِعُ بِمَوْتِهِ وَيَنْقَطِعُ تَجَدُّدُ الثَّوَابِ لَهُ إِلَّا فِي هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الثَّلَاثَةِ لِكَوْنِهِ كَانَ سَبَبَهَا فَإِنَّ الْوَلَدَ مِنْ كَسْبِهِ وَكَذَلِكَ الْعِلْمُ الَّذِي خَلَفَهُ مِنْ تَعْلِيمٍ أَوْ تَصْنِيفٍ وَكَذَلِكَ الصَّدَقَةُ الْجَارِيَةُ وَهِيَ الْوَقْفُ) شرح النووي على مسلم (١١ / ٨٥)

همدا راز که چيرې څوک د علم په واسطه په دنيا کې داسې څه جوړ کړي چې خلک ور څخه فائده اخلي دا هم د صدقې جاريې له جملې څخه شميرل کېږي او هغه مخترع ته به يې پس له مرگه هم ثواب رسېږي په دې شرط چې خلک ور څخه په دوامداره توگه گټه اخلي.

٤- د مصحف (قرآن کري) چاپول او نشرول. د قرآن کریم چاپول هم صدقه جاريه ده او د قرآن کریم له بازار څخه رانيول او پر خلکو ویشل هم صدقه جاريه ده. د قرآن کریم تفسیرونه اخیستل او هغه وقف کول، د احادیثو کتابونه اخیستل او هغه وقف کول او د احادیثو شروح اخیستل او وقف کول ټول په صدقه جاريه کې شامل دي.

ترڅو پورې چې په مصحف کې تلاوت کېږي ترهغې پورې به يې اجر او ثواب وقف کوونکي ته رسېږي.

٥- د مسافرو لپاره تم ځای او د شپې تیرولو ځای جوړول. پخوا به خلکو پیاوړه مزلونه کول او کله ناکله به يې په تش میدان کې شپه راغله، نو شریعت د مسافرو لپاره د شپې تیرولو ځای جوړول او آبادول په صدقه جاريه کې شامل کړل.

٦- کوهی کیندل او نهر ویستل. د کوهي کیندل او یا هغه په پیسو اخیستل ترڅو چې عام خلک ورڅخه استفاده واخلي او یا د اوبو نهر او کانال کیندل چې د خلک او صحرايي څاروي ورڅخه اوبه وڅښي، صدقه جاريه ده، ځکه چې کوهي ته عام خلک ضرورت لري او نهر ویستل او د اوبو څخه خالي ځایونه اوبه نقل صدقه جاريه ده. همدا راز په لارو کې او د ضرورت پرځای کې د اوبو سبیلونه ایجادول هم صدقه جاريه ده.

د همدې وجې نه صحابه کرامو به کوهي ویستل او یا به يې په پیسو اخیستل او هغه به يې وقف کول.

په یو روایت کې راځي: (اشْتَرَى عُمَانُ بْنُ عَفَّانٍ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجَنَّةَ مَرَّتَيْنِ بَيْعَ الْخُلُقِيِّ: حِينَ حَفَرَ بئرَ رُومَةَ، وَحِينَ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ). حلیة الأولیاء وطبقات الأصفیاء (١ / ٥٨)

د اسلام په ځلانده تاریخ کې د زبیدې رحمها الله چې د هارون الرشید ښځه وه، هغه تاریخي کانال د یادولو وړ دی چې له عراق څخه یې پیل کړی و او د عرفات تر میدان پورې یې ویستلی و؛ ترڅو د حج په لار کې حجاج او نور مسافر ور څخه اوبه وڅښي او خپلو څارویو ته یې هم ورکړي زیات شهرت لري چې تقریباً څوارلس سوه ١٤٠٠ کلو متره اوږدوالی یې درلود.

٧- د باغ وقف کول. په ټولنه کې هر قسم خلک ژوند کوي چې ځینې بډایا او سرمایه داره دي او ځینې نور بیا فقیران او بې وزله خلک دي، په کاره چې د کمزورو او فقیرانو لاسنیوی وشي.

بناءً اسلامي شریعت د باغونو وقف کول مشروع وگرځول؛ ترڅو فقیران یې د میوو او د سیورې څخه گټه واخلي.

که چیرې څوک مکمل باغ نشي وقف کولای شي چې د لارو په غاړه یا د ځمکې په یوه برخه کې میوه داره او بې میوې ونې کینوي له یوې خوا به ور څخه خلک استفاده وکړي او له بلې خوا به د چاپیریال په هوا کې مثبت تغیر رامنځ ته کړي چې دا خپله صدقه جاريه ده. په یو حدیث شریف کې راځي: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ غَرَسَ غَرْسًا فَأَكَلَ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ دَابَّةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ).

صحيح البخاري

ترجمه:- هیڅ داسې مسلمان نشته چې یوه ونه کینوي او وڅوري له هغې څخه انسان او یا حیوان، مگر داچې ده لره په هغې کې صدقه ده.

په یو بل روایت کې راځي: (من بنى بنياناً فى غير ظلم ولا اعتداء أو غرس غرساً فى غير ظلم ولا اعتداء كان له أجراً جاريًا ما انتفع به أحد من خلق الله). أخرجه أحمد (٣ / ٤٣٨)

ترجمه:- څوک چې بدون د ظلم او تجاوز څخه یوه آبادی آباده کړي او یا کینوي یو نیالگى پرتله له ظلم او تجاوز څخه مگر دا چې دا به دده لپاره جاري اجر وي ترڅو پورې چې گټه پورته کوي ورڅخه یو څوک دالله مخلوق.

۸- د هديرې لپاره ځمکه وقف کول او د قبرونو د کيندلو وسائل وقف کول. د هديرې لپاره ځمکه وقف کول او د هديرې مربوط ساز و سامان وقف کول هم صدقه جاريه ده. خلکو ته په کار دي چې په امارتي ځمکو کې د مړو دفن کولو پرځای د هديرې لپاره ځمکه واخلي او وقف دې کړي ترڅو خلک په کې خپل مړی دفن کړي، چې دا کار زمونږ اسلافو کولو او په کارده چې دا سنت په خلکو کې را ژوندی شي.

۹- د يتيمانو د کفالت کول. د يتيمانو کفالت او ورسره مرسته کول صدقه جاريه ده. ترڅو پورې چې يتيم لوی شوی نه وي او د يتيمانو کفيل مړ شي پس له مرگه به هم ورته ثواب رسېږي. همدا راز کله چې يتيم لوی شي او په صدقه جاريه سره د هغه نيکه تربيه وشي د هغه د نيکو کارونو اجر به هم کفيل ته رسېږي. نبي عليه السلام فرمايي: (أَنَا وَكَافُلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا) وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى ، وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا . رواه البخاري .

ترجمه:- زه او د يتيم کفالت کوونکی به په جنت کې داسې يو او په منځنی او سبابه گوتو يې اشاره وکړه او د دواړه ترمنځ يې فاصله راوستله.

۱۰- د شفاخانو او روغتونو نو جوړول او شفاخانو لپاره د اړتيا وړ وسائل او سامانونو اخیستل. شفاخانې او روغتونونه عام المنفعت ځايونه دي او هرڅوک ورڅخه استفاده کوي، بناءً دخيريۀ شفاخانو جوړول او د هغو لپاره د ضرورت اسباب اخیستل صدقه جاريه ده.

شفاخانې هغه ځايونه دي چې د خلکو ژوند په کې ژغورل کېږي او د مريضانو په علاج معالجه کېږي ، د شفاخانو حمايت کول نيک عمل دی او د هغو خدماتو ثواب به پس له مرگه هم انسان ته رسېږي چې په دوامداره توگه استعمالېږي.

۱۱- د افغاني سرې مياشتې سره د اطفالو د علاج په برخه کې مرسته کول هم صدقه جاريه ده. د افغاني سرې مياشتې ټولنه په کال کې د شفاخانې او صحي برنامو لپاره په ټول افغانستان کې له خلکو اعانه او مرسته راټولوي، مونږ او تاسو ټولو ته په کاردي چې ورسره مرسته وکړو ، ځکه افغاني سره مياشت د هغو ماشومانو او کوچنيانو زړونه په خارج کې عمليات کوي چې په زړونو کې سوری ولري چې په دې برخه کې کومک او مرسته جاريه ده ، ځکه دا به څومره بهتره وي چې ستا په کومک او مرستې سره د چا زړه ورغول شي او د هغه د ژوندي پاتې کېدو سبب وگرځي.

۱۲- د معذورو اشخاصو لپاره مصنوعي اعضاء اخیستل. د معذورو اشخاصو لپاره د پلاستيکي لاس يا پښه او يا هم سترگه اخیستل صدقه جاريه ده.

۱۳- اړمنو اشخاصو لره وینه ورکول هم صدقه جاريه ده.

۱۴- د مړو او زخميانو د نقل لپاره اُمبو لاسونه اخیستل هم صدقه جاريه ده.

۱۵- په سيندونو ، ويالو باندې د پلونو جوړول صدقه جاريه ده. که چيرې څوک په سيند يا وياله باندې پول کېږدي او خلک ورڅخه استفاده کوي دا هم صدقې جاريې صورت دی.

۱۶- لارې او سرکونه جوړول. داچې خلک د لارو او سرکونو څخه په تلو او راتلو کې استفاده کوي نو د لارې جوړول او يا د سرک جوړول هم صدقه جاريه ده چې ثواب انسان ته پس له مرگه هم رسېږي.

۱۷- په جهاد کې په سنگر کې پهره کول صدقه جاريه ده او څوک چې رباط په حالت کې وفات شي تر قيامت پورې به ورته ددې عمل اجر ورکول کېږي . په حديث شريف کې راځي: (رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ ، وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُ ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ ، وَأَمِنَ الْفِتَانَ) . صحيح مسلم - عبد الباقي (۳ / ۱۵۲۰)

ترجمه:- په سنگر کې يوه ورځ او يوه شپه په کول د يوې مياشتې د روژې او د روژې د قيام څخه بهتره ده او څوک چې په دې حالت کې وفات شو جاري به وي دده لپاره ثواب د هغه عمل چې ده کولو او رزق به ورته رسېږي او د قبر له فتنې څخه به په امن کې وي.

د صدقې جاريې فضيلتونه:

په قرآني آيتونو او نبوي احاديثو کې د صدقه جاريه فضيلتونه بيان شوي دي .

صدقہ جاريه صالح عمل دی او الله جل جلاله فرمايې چې د صالح عمل ثواب لري. الله تعالى فرمايلي دي: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} النحل: (۹۷) ترجمه:- چا چې نیک عمل وکړ سپړی وي او که بښځه په داسې حال کې چې مؤمن وي نو خامخا هرو مرو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو ډیر پاکیزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزاء ورکړو د هغو تر ټولو بښو عملونو په بدل کې چې هغوی به کول.

صالح عمل دوه ډوله دی یو هغه چې په استعمال سره له منځه ځي او بل هغه چې دائم پاتې کېږي او خلک ورڅخه گټه اخلي چې هغه صدقه جاريه ده.

الله تعالى فرمايلي دي چې مونږ هغه عملونه لیکو چې خلکو مخکې کړي دي او جاري گټه ورڅخه اخیستل کېږي. الله تعالى فرمايلي دي: {إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ} يس: (۱۲) ترجمه:- بيشکه مونږ همدا مونږ مړي ژوندي کوو او مونږ هغه څه لیکو چې دوی يې مخکې لېږي او ددوی پاتې نښې (هم) او هر شی مونږه هغه په ښکاره اصل (لوح محفوظ) کې درج کړي دي.

امام قرطبي ددې آیت په تفسیر کې فرمایي: آثار د انسان هغه څه دي چې پاتې کېږي او یادول کېږي او پس له مرگه د هغه نیک اثر بدل ورته ورکول کېږي لکه عمل چې خلکو ته يې ښوولی وي او یا يې کتاب لیکلي وي او یا وقف کړي وي او مسجد او رباط بنا کړی وي او یا يې په اوبو پول جوړ کړی وي. الجامع لأحكام القرآن (۱۲/۱۵) په یو حدیث شریف کې راځي چې څوک یوه نیکه طریقه ایجاد کړي ، دده څخه وروسته چې څوک ورباندې عمل کوي ده ته به يې اجر رسېږي. (من سن في الإسلام سنة حسنة فعمل بها بعده كتب له مثل أجر من عمل بها). صحیح مسلم - عبد الباقي (۲۰۵۹/۴)

د صدقې په باره کې بې شمیره آیتونه او احاديث راغلي دي چې په هغې کې صدقه جاريه هم شاملېږي.

په حدیث شریف کې راځي چې الله تعالى به د صدقه کوونکي سره بلا ترجمانه- بلاکيف- خبری وکړي.(عن عدي بن حاتم - رضي الله عنه - ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُكَلِّمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ ، فَيَنْظُرُ أَيَمَنَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ ، فَاتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ) . متفق عليه .

ترجمه:- عدی بن حاتم رضي الله عنه وايې چې نبي عليه السلام فرمايلي دي: هيڅوک له تاسو نشته مگر داچې د هغه سره به د هغه رب خبری وکړي (د قيامت په ورځ بلاکيف) نه به وي دده او دده د پروردگار ترمنځ ترجمان.وبه گوري خپل ښي اړخ ته نه به ويني مگر هغه څه چې ده مخکې لېږلي دي بيا به خپل کين اړخ ته وگوري نه به ويني مگر هغه څه چې ده مخکې لېږلي دي بيا به وگوري خپلې مخې ته نه به ويني مگر اور مخامخ ده ته ، نو ځان وساتئ د اور څخه اگر که په نیکه خرما باندې وي. په یو حدیث کې راځي: (سَبَّحَ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ، وَهُوَ فِي قَبْرِهِ: مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا، أَوْ كَرَى نَهْرًا، أَوْ حَفَرَ بَيْرًا، أَوْ غَرَسَ نَخْلًا، أَوْ بَنَى مَسْجِدًا، أَوْ وَرَثَ مُصْحَفًا، أَوْ تَرَكَ وَلَدًا يَسْتَعْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ. مسند البزار (۱۳/۴۸۳)، أخرجه أبو نعيم في الحلية (۳۴۴/۲)

ترجمه:- اووه شیان دي چې رسيږي بنده ته اجر ونه د هغې پس له مرگ د هغې څخه په داسې حال چې هغه په قبر کې وي: چاچې چاته عمل ورزده کړ او يا يې نهر وکارلو او يا يې کوهی وکيندلو او يا يې دخرما ونه کينوله او يا يې جومات جوړ کړ او يا يې په ميراث سره مصحف پريښود او يا يې صالح بچي پريښود چې د هغه له پاره دالله څخه بښنه غواړي د هغه د مرگ څخه وروسته.

په يو بل حديث شريف کې راځي چې د څلور کسان دي چې هغوی ته ثواب پس له مرگه هم رسيږي: (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَرْبَعٌ تَجْرِي عَلَيْهِمْ أَجُورُهُمْ بَعْدَ الْمَوْتِ رَجُلٌ مَاتَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَرَجُلٌ عَلَّمَ عِلْمًا فَأَجْرُهُ يَجْرِي عَلَيْهِ مَا عَمَلَ بِهِ وَرَجُلٌ أُجْرَى صَدَقَةً فَأَجْرُهَا يَجْرِي عَلَيْهِ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ وَرَجُلٌ تَرَكَ وَلَدًا صَالِحًا يَدْعُو لَهُ).

أحمد (٦٥٦/٣٦)

ترجمه:- د ابو امامه باهلي رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې وه يې فرمايل: څلور کسان دي چې اجر ونه به يې جاري وي پس له مرگه، يو هغه سپری دی چې د رباط په حالت کې د الله تعالى په لاره کې مړ شي او بل هغه سپری دی چې ښوونه وکړي د علم نو دهغې اجر به ورته جاري وي او بل هغه سپری دی چې صدقه ورکړي چې د صدقې اجر به ورته جاري وي وي ترڅو چې هغه صدقه جاري وي او بل هغه سپری دی چې پريږدي صالح بچي چې هغه ورته دعاء کوي.

امام ابوبکر العربي وايي: د الله تعالى د پراخ فضل په وجه هغه ثواب ورکوي پس له مرگه لکه څرنگه چې ثواب ورکوي په ژوند کې او هغه هم په شپږو شيانو باندې: يوه صدقه جاريه ده، او بل هغه علم دی چې نفع ورباندې اخيستل کيږي او بل صالح بچي دی چې دعاء کوي (مور يا پلار ته) او د ونې کينول دي او بل زراعت کرل دي او بل د الله تعالى په لار کې (جهاد) په لومړي کړننه کې شپه په ويښه تيږول دي او مرابط لره د قيامت د ورځې پورې د هغه دعمل ثواب جاري وي. ارشاد الساري للقسطلاني (١٧١/٤)

په ځينو آحادينو کې صدقه جاريه دري ذکر شوي دي، په ځينو نورو کې څلور ذکر شوي دي بيا په ځينو نورو کې اووه ذکر شوي دي، خو امام سيوطي رح د صدقې جاريې لس موارد ذکر کړي دي چې هغه دادي: (دعلم نشرول، د اولاد دعاء، د خرما کينول، صدقات چې جاري وي، د مصحف په ميراث سره پريښودل، رباط فی سبيل الله، د کوهې او څاه ويستل، د نهر ويستل، د مسافرو لپاره د شپې تيږولو ځای جوړول، د ذکر محل جوړول او د قرآن کریم بل ته زده کول). الديباج علی مسلم (٢٢٧/٤)

واقعہ:- يو سپری په ابودرداء رضي الله عنه تيريدو او هغه د چارمغز ونه کينوله. هغه سپري ورته وويل ته دا کينوي په داسې حال چې دا ډير کلونه وروسته ميوه نيسي او ته سپين ږيري يې؟ ابودرداء رضي الله عنه ورته وويل: په ما يې کينول دي ترڅو زما څخه وروسته خلک يې ميوه وڅوري او ثواب يې ماته راوړسيږي. شرح السنة - للإمام البغوي (١٥١/٦)

واقعہ:- امام بخاري رحمه الله ذکر کړي چې د مشهور محدث عبد الله بن مبارک رحمه الله نه چا پوښتنه وکړه اي ابو عبد الرحمن! زما په گونډې (زنگون) کې د اووه (٧) کالونه راپه ديخوا زخم دی، ما ددې هر قسمه علاج وکړو، او د ډيرو طبيبانو سره مې مشوره هم وکړه خو هيڅ فايده يې راته و نه کړه، عبدالله بن مبارک رحمه الله ورته وويل: لاږ شه او داسې يو ځای و گوره چيرته چې خلکو ته د اوبو ضرورت وي، هلته يو کوهی وکينده، ځکه زما دا اميد دی چې کله هلته او به را اوځي نو دلته به ستا وينه را وتل بند شي او دانه به دې روغه شي. هغه کس همداسې وکړل او د الله په فضل سره روغ جوړ شو.

واقعہ:- مولانا اشرف علي تهانوي رحمه الله ديو رئيس متعلق ليکلي چې کله به هغه مريض شو؛ نو خپل موټر به يې حکيم پسې وليږلو او هغه به يې راوستلو، هغه حکيم به هغه رئيس معاينه کړ او نسخه به يې ورته وليکله. کله به چې حکيم لاړو، نو ده دا نسخه خپل خادم ته ورکړه او ورته به يې وويل چې بازار ته لاږ شه او د دوايې په دوکان کې ددې قيمت معلوم کړه چې دا دوايې د څو روپو ده. هغه به چې ددې قيمت معلوم کړو؛ نو هغه رئيس به په هماغه اندازه روپۍ په فقيرانو تقسيم کړي او وه به ويل چې زما دوايې همدا ده. د الله تعالى شان دی چې څرنگه به يې روپۍ صدقه کړی، نو په هماغه وخت به جوړ تيار او صحت مند شو.